

להיות בעידן הגאולה

לשבת תרומה ולשבוע פ' תצווה ה' - י"א אדר ה'תשע"ז (3-9/3/17)

כולנו

שותפים במקדש המגלה אושר ועושר שבנו

www.hageula.com | להורות העלון: achdut.mashiach770@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משוכך ע"פ שיחותיו הקדושות של
הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

סיפורים קטנים לא נעימים קראים

לפתע פתאום

מעשה היה, וכמה מחסידיו של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח עמדו בסמוך לחדרו, ושוחחו ביניהם כיצד יתגלה מלך המשיח. זה אמר כך והשני תיאר זאת אחרת. עודם מדברים, ודלת חדרו של הרבי נפתחה בפתאומיות, והרבי בעצמו עמד על הסף. נסוגו החסידים לאחוריהם בבהלה. התרצנו פניו של הרבי, נענה ואמר: "כך יבוא משיח-לפתע פתאום..." (מלוקט מ"מביא גאול" של ר' מנחם זיגלבוים)

יום ראשון ז' אדר (5.3)

יום הולדת חשה והמשיח

היום "ז' אדר", יום הולדתו של משה רבנו. אומרת הגמרא שלידתו של משה רבנו בז' אדר היא שגרמה, להתהפכות גזירתו של המן צורר היהודים על ראשו. יתרה מזו, כל חודש אדר "מזלו בריא", כי משה הוא ישראל, וישראל הם משה. בחודש שבו נולד משה רבנו, גובר לא רק מזלו האישי של משה רבנו, אלא מזלם של כל ישראל בכל הדורות.

שמן למשה רבינו ולמשיח

הקשר העצמי בן משה רבנו לעם ישראל בולט במיוחד בפרשה אותה נקרא בשבת הקרובה, "תצווה", בה מצווה הקב"ה את משה: "ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור". הדלקת המנורה במקדש מתפקידיו של אהרן הכהן. מדוע אם כן מצווים את עם ישראל להביא את השמן למשה רבנו דווקא? השמן מופק על ידי כתית ושבירת הזית, ודווקא אז כשנסדק ונשבר הזית - פורץ שמן זית זך ששייך למאור. בחינת השמן רומזת לנקודה הפנימית של כל יהודי. כאשר אותה נקודה פורצת מתוך כל מה שאוצר אותה עמוק בפנים מתגלה שכל יהודי שייך למאור. על זה נאמר "ואתה תצווה" - תצווה לשון צוואת. מי שמגלה את נקודת האמונה בעם ישראל ומחבר אותם להיות בצוואת עם הקב"ה זה משה רבנו. ומבטיח המדרש שבזכות העלאת נר תמיד, זוכים לקבל פני נרו של משיח.

יום משיחת ראש בני ישראל

בשבוע זה, ב"א אדר, אנו כבר מתחילים את ההכנות ל"א ניסן. ב"א ניסן חל יום הולדתו של הרבי מלך המשיח שליט"א. עניינו המיוחד של י"א ניסן מתבטא בין השאר בקריאה מיוחדת אותה אנו

שבת קודש ו' אדר (4.3)

כל יהודי עשיר

הציווי בפרשת תרומה להתנדב לבניית המשכן פותח בציווי לתת "זהב וכסף ונחושת". נשאלת השאלה: מדוע מתחילה התורה בזהב? והרי לאנשים יש כסף ונחושת יותר מזהב, וגם במשכן ה' צורך בכסף ונחושת יותר מזהב?

אומר הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח, אוהב ישראל הגדול ביותר שבדורנו, דבר נפלא: בכך שהתורה פותחת בזהב היא מלמדת אותנו כי כל יהודי, יהיה מי שיהיה, הוא בעצם "זהב", הדבר היקר והנעלה ביותר. ה' יתברך מביט לפנימיותו של כל יהודי ורואה שמהי אהבה. ולכן הדבר הראשון שהוא נותן למשכן הוא זהב. ומשום כך יש בכוחו של כל יהודי, גם יהודי פשוט, להשתתף בעשיית המשכן לקדוש ברוך הוא בעולם הזה הגשמי. כל יהודי, גם בהיותו במצב נמוך, הוא "עשיר בעצם", כיוון שהוא 'בן מלך', בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. והוא נחשב אפילו 'מלך' (כפי שכתוב בתיקוני-הזוהר).

העשירות הרוחנית היא גם הסיבה שאבותינו במדבר היו גם עשירים בגשמיות. בכסף ובזהב. אולם לא רק הם. שהרי כאמור כל יהודי הוא עשיר בעצם מהותו, ועליו רק לגלות את העושר הזה: קודם כל עליו להשתדל להשיג עושר רוחני - ריבוי תורה וריבוי מצוות. אולם יש לו בהחלט גם עושר גשמי שעליו רק לגלותו. וזאת, כדי להרבות בצדקה, להזר במצוות, להפוך את ביתו שלו לבית-מקדש מעט, וגם ובעיקר כדי להשתתף בזהב כפשוטו בבניית בית-המקדש השלישי, שגם בו ישתתף כל יהודי כמו במשכן, תפק ומיד ממש.

(ע"פ דבר מלכות תרומה תשנ"ב)

יום שני ח' אדר (6.3)

שמחה שהופכת חורבן!

אמרו חז"ל "כשם שמשוננס אב (בו חרב בית-המקדש) ממעטים בשמחה - כך משוננס אדר מרבים בשמחה". לשם מה קשרו חז"ל את חודש אב עם חודש אדר - הרי זה בערך כמו לומר, שכשם שצריך לבכות בלילות כן צריך לשמוח בשמחת תורה? אלא בכך רמזו לנו חז"ל, כי בכוחה של שמחת חודש אדר להשפיע לטובה גם על העצבות של חודש אב ולהפוך זאת לטובה. גדול כוח השמחה להביא את הגאולה השלמה בפועל ממש תפק ומיד, ובכך להפוך לגמרי את העצבות על החורבן - לשמחת הגאולה.

(ע"פ דבר-מלכות תרומה תשנ"ב)

יום שלישי ט' אדר (7.3)

יום בואו של הרבי הרי"צ לחצי כדור התחתון

אמריקה אינה שונה

ביום זה, לפני 77 שנים, הגיע לארצות-הברית כבוד קדושת רבי יוסף יצחק, האדמו"ר השישי לבית חב"ד. בזוהר הקדוש נאמר, כי בכל דור קיים צדיק שבו נמצאת נשמת משה רבינו. בדורו, היה רבי יוסף

הודעת: "עלית משיח" 10/10/05 052-8572770 לרבות אשר חדר גושמתו שיתן

יום המשיח י"א אדר (9.3)

חזל דגים

'זרעו של יוסף' - כך מכנה הרבי מליובאוויטש מלך המשיח את דורנו, משום שאנו דור ההמשך של האדמו"ר הקודם מליובאוויטש, שאחד משמותיו היה יוסף. ידוע שגני זרעו של יוסף הצדיק נמשלו לדגים, עליהם לא שולטת עין הרע - וגם אנו אפוא משולים לדגים. כעת, אנו אווזים בשלב שכבר השלמה העבודה הרוחנית הנדרשת לקראת סעודת הדגים הגדולה בהיסטוריה - הסעודה שתיערך לכל עם ישראל בבית המשיח, בה נאכל (בין השאר) מבשרו של יצור בראשיתי ענק שנקרא לווייתן. (ע"פ תורת מנחם תש"ב)

(חלק שני עמוד 133)

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

זמני השבת ו' אדר (4/3)				
הזלוקת נרות	הזלוקת נרות	הזלוקת נרות	הזלוקת נרות	הזלוקת נרות
5.21	5.08	5.18	5.03	5.18
6.18	6.17	6.18	6.16	6.16

מוקדש ומודפס לזכות:

משה עמר בן עזיה ומרים בת פרוטונה שיחיו
לברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם בגו"ר
מיום הולדתו ו' אדר

(רש"י לפרשת בלק, כד, ה)

משיח בעולם חי וקיים

טועמים בלי גבול

הוראת מלך המשיח מ-ט"ו באב

...צריכה להיות ה"טעימה"...

מהבלי גבול של הגאולה ע"י
ההוספה בענייני תורה ומצוות
באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.
ובפרטיות יותר –

הוספה בלימוד התורה....

כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה,

ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"...

(משיח שיפ ואתחנן ט"ו בתמוס אב ה'תשנ"א)

אגדתא ביטחון בה'

לע"נ: **מסעוד בן ימין ורבה בת מימון ז"ל**

**"מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול
צווחה בעיר, אמר: מובטח אני שאין זה בתוך ביתי.
ועליו הכתוב אומר "משמועה רעה, לא ירא נכון
לבו בַּטַח בַּה' " (תהילים קיב, ז).**

ברכות ט, א

חסידות וקבלה על התלמוד

מאת: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

חשוב טוב - יהיה טוב

מסיפור זה על הלל הזקן אנו לומדים על שלווה הנפש שהייתה להלל
הזקן, עד שלא חשש בכלל שמא מתרחשת צרה בתוך ביתו. מניין נבעה
שלווה נפש זו - מן הביטחון בה'. היות שהיה הלל "בַּטַח בַּה' " לכן לא
חשש כלל "משמועה רעה".

מהותה של מידת הביטחון בה', עליה נצטוונו כולנו, דורשת ביאור: כיצד
יכול האדם לבטוח בקדוש ברוך הוא כי הוא ייטיב עמו - הרי ייתכן שיש
לאדם זה חטאים, שבגללם אין הוא ראוי לקבל את משאלותיו מידי ה'?
ההסבר הוא: מדת הביטחון איננה רק אמונה כי הקדוש ברוך הוא ייטיב
לאדם ללא שום סיבה, אלא זו עבודה מיוחדת של האדם להיות ראוי
לכן. האדם עובד עם עצמו ומביא את עצמו למצב נפשי, בו הוא נשען
לגמרי על הקדוש ברוך הוא בכל. הוא מסיר כל דאגה מליבו, ואינו חרד
כלל מן העלול לקרות עמו כי הוא סומך לגמרי על הקדוש ברוך הוא.
ויוון שהאדם הביא את עצמו לביטחון כה מוחלט בה' שייטיב עימו,
והסיר כל דאגה מליבו בנוגע לעתיד - לכן ה' משיב לו כגמולו ומיטיב
עמו.

עיקרון זה מומחש בסיפור על האדמו"ר ה"צמח צדק" (הרבי השלישי
לבית חב"ד), אשר אדם אחד התחנן לפניו שיעזור רחמים עבור חולה
מסוכן, ענה לו הרבי ה"צמח צדק": "חשוב טוב - ויהיה טוב".
כלומר, עצם החשיבה החיובית הנובעת מביטחון מוחלט בה' כי "יהיה
טוב" - אכן תביא לתוצאות הטובות שאנו מקווים ומצפים להם. כיוון
שהאדם סומך רק על ה' לבדו, מבלי לערוך חשבונות ולשקול כיצד הוא
יחלץ מן הצרה בה הוא נתון, נוהג בו הקדוש ברוך הוא "מידה כנגד
מידה" ומרחם עליו, גם אם אינו ראוי לכן.

עד כמה משפיעה מחשבתו של האדם וביטחונו בה', ניתן ללמוד ממש
רבינו. מסופר, כי כאשר משה רבינו הרג את המצרי, אזי "ויירא משה",
הוא ירא וחשש פן ייוודע הדבר לפרעה. ואכן, הדבר נודע לפרעה והוא
ביקש להרוג את משה: כיוון שמשה ירא וחשש, וכאילו היה חסר לו
ביטחון בה' שיצילו שלא יינזק מפעולותיו הטובות - בשל כך נגרם
שפרעה אכן שמע על המאורע ואכן ביקש להורגו. אילו היה בוטח בה'
בביטחון גמור ולא דואג כלל מן המצב בו הוא נמצא, הרי ביטחון זה היה
גורם לכן שהדבר היה נשכח ולא היה נודע לפרעה.

מכך אנו לומדים לגבי עבודת ה' של כל אחד מאיתנו. אם אנו נתקלים
בקשיים ובעיכובים, עלינו לבטוח בה' בביטחון גמור כי הוא יסייע לנו
ונצליח להיחלץ מן הצרות ולעובדו מתוך מנוחה ושלווה. ביטחון זה
עצמו יגרום בוודאי לכן שכל המניעות ועיכובים יתבטלו, ונראה רק טוב.
כן הדבר גם בנוגע לגאולה השלימה. הביטחון המוחלט שלנו בכך שהנה
הנה משיח בא - הוא עצמו יביא לכן שה' יגאלנו בגאולה האמיתית
והשלימה במהרה ממש.

הביטחון בה' והרבי מסביר בו כי על ידי
הוספה בתורה ומצוות יתגבר על כל
המניעות והעיכובים. עבורי המכתב היווה
תשובה ברורה, אך באתי לספר לך כדי
שידעו כולם, הרבי איתנו".

ממשיך הרב גרוזמן:
כעבור שבועיים שוב חזר אלי מר ארנברג
ואמר לי: "תשמע, העסק עובד!"
שאלתי אותו: "מה קרה הפעם?"
והוא המשיך לספר: "יש לי שיעור תניא, מדי
יום שלישי בערב, ביישוב שעלבים. השיעור
הוא עם הרב שמואל תעזי ואני מאוד
מקפיד להשתתף בו.

"היות ובנותי לומדות באולפנא לבנות
צ'פירה, סמוך לכפר-חב"ד, אני מסיע
אותן מדי יום במכונית ללימודיהם. והנה
ביום שלישי השבוע, ראיתי שהפעם אני
לא אצליח להגיע לשיעור עם הרב תעזי.
התבוננתי בלוח הפגישות הצפוף ויכולתי
רק לסכם לעצמי ולומר 'נו, נשלים את זה
בהזדמנות אחרת, וכבר עיכלתי שאני לא
אגיע לשיעור. אמנם, בצער רב, אבל לא
אוכל לבוא.

"לאחר שהבאתי את בנותי ל'צפירה' נסעתי
לכפר-חב"ד להתפלל שם את תפילת
שחרית. במהלך התפילה, בעודי נשען על
הבימה, פתחתי כמעט בלי משים לב ספר
שהיה מונח לפני. מבט עיני נפל על הקטע
הבא:

לכבוד בוגרי ישיבת בני עקיבא יכפר
הרוא"ה. בנועם קיבלתי את הבשורה אודות
לימודים בשיעור תניא ויוסיפו מחיל אל חיל
וכו".

"תדהמתי היתה מושלמת. אני בוגר ישיבת
בני עקיבא ביכפר הרוא"ה והנה דקות
ספורות לאחר שהחלטתי שהיום לא
אשתתף בשיעור התניא, הרבי הגיב עוד
בטרם שאלתי..."

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם
ועד.

באדיבות: יופרצת' מהספר "הלומים מספרים"

לכבוד "מר ארנברג"

מספר הרב יצחק גרוזמן, מנהל בית-חב"ד
בראשון-לציון:
אחד ממקורבי בית-חב"ד, מר יעקב ארנברג,
סוכן ביטוח במקצועו, הוא יהודי חובש כיפה,
אשר נהג לארגן בביתו חוגים לנוער וגם לימד
אישית את שיחות הרבי, ובהצלחה רבה.

לאחר ג' תמוז, היה קשה לו לעכל את
תגובתו לאירוע, ובעיקר את אמונתו שגם
כעת אנו מאמינים שהרבי יבוא ויגאלנו
בקרב ממש.

באחד הימים נכנס מר ארנברג לבית-חב"ד
כשהוא נסער כולו. "אני חייב לספר לך על
דבר מדהים", אמר.

"אני חוזר עכשיו מרעננה, שם נפגשתי,
בהקשר לעסקת ביטוח, עם אחת
המבוטחות שלנו. במהלך הדברים סיפרתי
לה על הקשיים שיש לי כיום. על כך שבחצי
שנה האחרונה בניתי בית בשעלבים, אך
משום-מה ילא הולך לי. כאן בעיה של
חדירת מים, כאן סידור...

את הבית הקודם מכרתי. בינתיים שכרתי
בית לתקופה קצרה, מתוך מחשבה שבוודאי
תסתיים בקרב בניית הבית החדש ואוכל
לעזוב את הדירה השכורה, אבל כעת העיכוב
הזה מכניס אותי לבעיה. ובקיצור בעיות
שאני לא יוצא מהן, חצי שנה של בעיות.

האשה שהאזינה לי בקשב רב, הגיבה
בפליאה: 'אבל מדוע אינך פונה אל הרבי
שליט"א מלך המשיח ומבקש ברכה? לרגע
שתקתי, אך מיד השבתי: 'זכי אינך יודעת
שהרבי...'

אך היא התעקשה ואמרה: 'קח פתק לבן,
כתוב, ותיווכח שהרבי יענה לך תשובה.
הסכמתי, אם כי היתה זו הסכמה מטעמי
נימוס, יותר מאשר מתוך אמונה.

כתבתי מכתב קצר והכנסתי אותו, על-פי
הדרכה, לאחד מספרי האיגרות קודש.
כשביקשתי לדעת את התשובה של הרבי,
העירה לי האשה: 'רק רגע, קודם תאמר פרק
תהילים!'. אמרתי את פרק התהילים ואחר-
כך ניגשנו לפתוח את הספר.

כשפתחתי את הספר, נדהמתי.
"הספר נפתח באיגרת בעלת תאריך זהה
לתאריך שלנו היום (כמובן משנה אחרת),
והוא יועד אל..." "לכבוד בנימין ארנברג...",
זהות שם המשפחה יחד עם זהות התאריך
הדהימו אותי לחלוטין."

"עיון במכתב גילה כי נושאו הוא עניין

רחמים בונד בן שולמית
ומוריה בת אוסנת והילדה הלל יקוט ואמיתי אליהו שיחיו
לברכה והצלחה
בכל מעשי ידיהם בגו"ר מיום הולדתו י' אדר